

UVODNI BIBLIJSKI REDCI

Četvrto tromjesečje 2019.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, temelje se na riječima
Duha proroštva iz knjige Ellen G. White,
Naš brižni Otac, Znaci vremena, Zagreb 2013.

Neka ove nadahnute i poučne misli,
uz nekoliko prethodnih riječi pozdrava,
posluže kao uvod u bogoslužje.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2019.
Za internu uporabu

5. listopada 2019.

Domaći Bogu

“Prema tome, niste više tuđinci i gosti, nego ste sugrađani svetih i ukućani Božji, nazidani na pravom temelju — na apostolima i prorocima, a zaglavni je kamen sam Krist Isus.” (Efežanima 2,19.20)

Gospodin Isus iskušava ljudska srca pokazivanjem svoje milosti i izobilnog milosrđa. On obavlja tako nevjerojatne preobražaje da Sotona ... stoji i gleda ih kao neosvojivu tvrđavu pred njegovim lukavstvima i varkama. Oni su mu neshvatljiva tajna. Božji anđeli ... gledaju s čuđenjem i radošću kako pali ljudi, nekada djeca gnjeva, zahvaljujući Kristovom podučavanju, razvijaju karakter sličan božanskom, postaju Božji sinovi i kćeri i igraju važnu ulogu u djelatnostima i zadovoljstvima Neba. (*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 18)

Gospodin je osigurao svojoj crkvi mogućnosti i blagoslove da može prikazati svijetu sliku svoje dovoljnosti i da Njegova crkva može biti potpuna u Njemu, stalna slika potpuno drugačijeg, čak vječnog svijeta, zakona koji su uzvišeniji od zemaljskih. Njegova crkva treba biti hram podignut prema božanskom uzoru. ...

Svojoj crkvi Krist je dao izobilna sredstva da bi od svojega kupljenog vlasništva mogao primiti veliki prinos slave otkupljenih. Crkva, obdarena Kristovom pravednošću, Njegova je riznica u kojoj će se, u punom i konačnom prikazu, pojaviti bogatstvo Njegove milosti, Njegove ljubavi i Njegovog milosrđa. Izjava u Njegovoj posredničkoj molitvi da je Očeva ljubav prema nama tako velika kao prema Njemu, Jedinorođenom Sinu i da ćemo biti s Njim tamo gdje je On, zauvijek jedno s Kristom i Ocem, izaziva čuđenje nebeskih vojski, a to je i njihova velika radost. Dar Njegovog Svetoga Duha, bogat, pun i izobilan, Njegovoj će crkvi biti kao sveobuhvatni vatreni zid kojeg sile pakla neće nadvladati. Krist gleda na svoj neumrljano čist i besprijekorno savršen narod kao na nagradu za sva svoja stradanja, poniženja i ljubav, kao i na krunu svoje slave — Krist veliko središte iz kojeg isijava sva slava. (*Isto*, 17,18,19)

12. listopada 2019.

Pamtite svoj uzvišeni poziv

“Zato ću vas uvijek podsjećati na ovo, premda sve i sami znate i premda ste učvršćeni u sadašnjoj istini.” (2. Petrova 1,12)

Bez obzira na to koliko dugo ćemo možda putovati u vječni život, često se trebamo prisjećati milosti našeg nebeskog Oca prema nama i prikupljati nadu i hrabrost iz obećanja Njegove Riječi. ... Petar je shvatio vrijednost stalne budnosti u kršćanskom životu i osjetio poticaj Svetoga Duha da uporno nastoji kod vjernika oko njihovog pokazivanja velike pažljivosti u svakidašnjem životu. ...

“Zato ću vas uvijek podsjećati na ovo.” Oh, samo kad bismo pred svojim umom održali one pojedinosti koje se tiču naše vječne dobrobiti, ne bismo se upuštali u bilo kakve ludosti ili prazna naklapanja! Životno je djelo pred nama. Mi trebamo pokazati revnost kako bismo utvrdili svoj poziv i izbor, slušajući jednostavne upute sadržane u svetoj Božjoj riječi. ...

Ima mnogo pogrešnih detalja kojima omogućavamo da prođu nezapaženo, u trenutcima kada bismo svojim pobožnim razgovorom mogli postaviti primjer ispravnog djelovanja koje bi bilo stalni ukor onima koji čine zlo. Ne možemo sebi dopustiti da naš primjer izgleda kao da odobrava pogrešno postupanje. Postoji raj koji možemo zadobiti i pakao koji možemo izbjeći. U crkvama s velikim brojem vjernika ... postoji posebna opasnost od snižavanja mjerila. Kad su mnogi vjernici sabrani na jednom mjestu, neki postaju nemarni i ravnodušni mnogo više nego što bi bili kada bi se našli odvojeni i morali stajati sami. Međutim, čak i u nepovoljnim okolnostima možemo bdjeti u molitvi i pokazati primjer pobožnim razgovorima koji će biti moćno svjedočanstvo za ono što je pravo. ...

Mi se sada osposobljavamo za budući, vječni život, i uskoro, ako budemo vjerni, ugledat ćemo dveri grada našega Boga kako se otvaraju na svojim blistavim šarkama da bi narodi koji su održali istinu ušli u svoju vječnu baštinu. (*Manuscript 23, 1910.*)

19. listopada 2019.

Naša zadaća u svijetu

**“Kao što ti mene posla u svijet, i ja njih poslah u svijet.”
(Ivan 17,18)**

Hoće li nas odvajanje od svijeta u poslušnosti božanskim naredbama učiniti nepodobnim za rad koji nam je Gospodin ostavio? Hoće li nas omesti u činjenju dobra onima oko nas? Ne; što se čvršće budemo držali Neba, veća će biti i snaga naše korisnosti. Trebali bismo proučavati Veliki Primjer, da bi duh koji je prebivao u Kristu mogao prebivati u nama. Spasitelj nije pronađen među uzvišenima i uvaženima na svijetu. Nije provodio vrijeme među onima koji su tražili lagodnost i zadovoljstvo. Nastojao je pomoći onima kojima je bila potrebna pomoć, spasiti izgubljene i propale, uspraviti pognute, razlomiti jaram ugnjetavanja okovanima, izliječiti bolesne i progovoriti riječi sućuti i utjehe nevoljnima i tužnima. Od nas se traži da slijedimo ovaj Primjer. Što više uzimamo udjela u Kristovom duhu, to ćemo više nastojati pomoći ljudima oko nas. Blagoslivljat ćemo siromašne i tješiti nevoljne. ...

Vrijeme kušnje ubrzo će se završiti. ... Uskoro će posljednja molitva za grešnike biti prinesena, posljednja suza prolivena, upućena posljednja opomena, proglašen posljednji poziv, a slatki glas milosti neće se više čuti. To je razlog zašto Sotona ulaže tako silne napore da uhvati muškarce i žene u svoju zamku. ... Neprijatelj igra igru života za svaku pojedinu dušu. On radi na tome da od nas ukloni sve što je duhovne naravi i da, umjesto plemenitih Kristovih vrлина — zakrči naša srca zlim osobinama tjelesne naravi — mržnjom, zlim pretpostavkama, ljubomorom, ljubavlju prema svijetu, samoljubljem, ljubavlju prema užicima i ponosom života. Mi trebamo biti ojačani protiv nadolazećeg neprijatelja ... jer ako ne budemo oprezni i ustrajni u molitvi, ova zla će ući u srce i istisnuti sve što je dobro. (*Review and Herald*, 2. siječnja 1900.)

26. listopada 2019.

Najmoćniji argument

“Ja, ja sam Jahve, osim mene nema spasitelja. ... Vi ste mi svjedoci, riječ je Jahvina, i ja sam Bog.” (Izaija 43,11.12)

O svojim istinskim sljedbenicima Gospodin kaže: “I narod koji sam sebi sazdao moju će kazivati hvalu!” (redak 21) Oni su moji svjedoci, moji izabrani predstavnici u otpadničkom svijetu. ... Bog nas poziva na suradnju. Njegovi su zahtjevi pravedni i mudri. ... Kada uzimamo Kristovo ime, obvezujemo se da ćemo Ga zastupati. Da bismo bili vjerni svojoj obvezi, u nama se mora oblikovati Krist — nada slave. Svakidašnji život mora postajati sve sličniji Kristovom životu. Moramo biti kršćani djelom i istinom. Krist ne želi imati nikakve veze s pretvaranjem. On će dobrodošlicom u nebeskim dvorovima dočekati samo one čije je kršćanstvo bez maske. Život kršćana koji kažu da su kršćani a ne žive Kristovim životom, bivaju povod za izrugivanje vjeri. (*Review and Herald*, 14. siječnja 1904.)

Bog od nas ne traži da kupimo Njegovu naklonost bilo kakvom skupom žrtvom. On traži samo službu poniznog, skrušenog srca, koje je rado i sa zahvalnošću prihvatilo Njegov besplatni dar. Onaj tko prima Krista kao svojega osobnog Spasitelja, posjeduje spasenje koje je Krist osigurao. I on nikada ne treba zaboraviti da kao što ga je besplatno dobio, tako ga treba dalje predati. (*Letter* 8, 1901.)

“Vi ste moji suradnici.” Sjaji li vaše svjetlo jasnim zrakama u palom svijetu? Želite li usavršiti svaku sposobnost i snagu koje vam je Bog podario? Možda nećete biti propovjednik, ali možete biti svjedok. Možda nećete biti rječit govornik, ali možete biti rječiti živeći svakodnevno za Krista, možete biti rječiti tako da vaše svjetlo svijetli pred ljudima. (*Manuscript* 21, 1895.)

Pravi kršćanin, kojega je lako voljeti, najmoćniji je argument koji se može dati u korist biblijskoj istini. Takav je čovjek Kristov predstavnik. Njegov je život najuvjerljiviji dokaz koji se može iznijeti u prilog sili božanske milosti. (*Review and Herald*, 14. siječnja 1904.)

2. studenoga 2019.

Naša obveza prema siromašnima

“Jer bijah gladan, i dadoste mi jesti; bijah žedan, i napojiste me; bijah putnik, i primiste me; bijah go, i obukoste me; bijah bolestan, i pohodiste me; bijah u tamnici, i dođoste k meni.” (Matej 25,35.36)

Dok su svijetu potrebne sućut, molitve i pomoć Božjeg naroda, dok mu je potrebno da vidi Krista u životu Njegovih sljedbenika, Božjem narodu je isto tako potrebna prilika da pokaže svoje suosjećanje, da doda djelotvornost svojim molitvama i razvije karakter po božanskom uzoru.

Bog je postavio među nas siromašne, nesretne, bolesne i one koji pate upravo da bi nam osigurao takve prilike. Oni su Kristova baština Njegovoj crkvi i trebaju biti zbrinuti kao što bi se On pobrinuo za njih. Na ovaj način Bog uklanja trosku i pročišćava zlato, dajući nam kulturu srca i karakter koji su nam potrebni.

Gospodin može ostvariti svoje djelo i bez naše suradnje. On ne ovisi o nama niti našem novcu, našem vremenu i našem radu. Crkva je, međutim, vrlo dragocjena u Njegovim očima. Ona je riznica koja sadrži Njegove dragulje, tor koji obuhvaća Njegovo stado i On je želi vidjeti bez mane ili mrlje ili bilo čega sličnog. On čezne za njom s neizrecivom ljubavlju. To je razlog zbog kojeg nam je dao priliku da radimo za Njega i On prihvaća naše napore kao obilježje ljubavi i odanosti.

Stavivši među nas siromašne i one koji pate, Gospodin nas oprobava da bi nam otkrio što je u našem srcu. ... Kultura uma i srca lakše se postiže kada osjećamo takvu nježnu sućut prema drugima da se odričemo svojih prednosti i osobne koristi da bismo ublažili njihove potrebe. ...

Dobra djela traže od nas žrtvu, ali upravo preko te žrtve osigurana nam je disciplina. Te obveze dovode nas u sukob s prirodni osjećajima i sklonostima, pa ispunjavajući njih, ostvarujemo pobjedu za pobjedom nad nepoželjnim osobinama karaktera. (*Testimonies for the Church*, sv. 6, 261—263)

9. studenoga 2019.

Djelo pripreme

“Siguran sam u ovo isto da će onaj koji je počeo dobro djelo među vama dovršiti ga do Dana Krista Isusa.” (Filipljanima 1,6)

Adventisti sedmoga dana trebaju izvršiti ozbiljnu pripremu ako žele stajati čvrsto u kušnjama koje su pred njima. Ako ostanu vjerni Bogu u zbrci i kušnjama posljednjih dana, moraju u poniznosti srca od Gospodina tražiti mudrost da se odupru neprijateljevim obmanama. ...

Uz pomoć Svetoga Duha moramo se oduprijeti prirodnim sklonostima i težnjama k zlu i iščupati iz života korov svakog elementa koji nije Kristov. Tako ćemo pripremiti svoje srce za primanje Božjeg blagoslova, koji će nam prenijeti milost i dovesti nas u sklad s Isusovom vjerom. Za ovo djelo pripreme ovom su narodu udijeljene velike prednosti preko darovanog svjetla, upozorenja i savjeta poslanih posredovanjem Božjeg Duha.

Zbog povećane snage Sotoninih kušnji, vremena u kojima živimo prepuna su opasnosti za Božju djecu i mi trebamo stalno učiti od Velikog Učitelja da bismo svaki korak učinili u sigurnosti i pravednosti. Pred nama se otvaraju predivni prizori, i u ovom trenutku svijet treba dobiti živo svjedočanstvo preko života Božjeg naroda koji ispovijeda istinu, kako bi mogao vidjeti da u ovom dobu, kada zlo prevladava na sve strane, postoji jedan narod koji je ostavio po strani svoju volju i želi činiti Božju volju — narod u čijem je srcu i životu napisan Božji zakon. Pred nama su velike kušnje, teški ispiti. Božji narod koji vrši Njegove zapovijedi treba se pripremiti za ovo vrijeme nevolje stjecanjem dubljeg iskustva u Božjim područjima djelovanja i praktičnim poznavanjem Kristove pravde. ... Nisu samo nevjernicima, već i vjernicima upućene riječi: “Tražite Jahvu dok se može naći, zovite ga dok je blizu.” (Izaija 55,6) ...

Neka vaš svakidašnji život svjedoči o vjeri koju ispovijedate. (*Review and Herald*, 28. kolovoza 1911.)

16. studenoga 2019.

Kad bi Krist danas došao

“Bdijte i molite svaki čas, da biste mogli umaći svemu onomu što se ima dogoditi i održati se pred Sinom Čovječjim.” (Luka 21,36)

Krist nam zapovijeda da budemo budni kako bismo uspjeli pobjeći od onoga što ide na zemlju. Od najvećeg je značenja da poslušamo ovo upozorenje. Neprijatelj svake pravde je na našem putu želeći nas navesti da zaboravimo Boga.

Moramo biti ispunjeni radošću pri pomisli na Kristovo skoro pojavljivanje. Onima koji se raduju Njegovom dolasku, On će doći bez grijeha na spasenje. Ali ako naš um bude ispunjen mislima o zemaljskom, ne možemo s radošću očekivati Njegov dolazak...

Sve oko čega trebamo nastojati jest samo ovaj jedan dan. Danas moramo biti vjerni svojem životnom opredjeljenju. Danas moramo ljubiti Boga svim srcem i svojega bližnjeg kao samog sebe. Danas se moramo oduprijeti neprijateljevima i Kristovom milošću izvojevati pobjedu. Tako ćemo biti budni i očekivati Kristov dolazak. Svakoga dana trebamo živjeti kao da znamo da će nam to biti posljednji dan na Zemlji. Kad bismo znali da će Krist sutra doći, zar ne bismo danas birali samo lijepe riječi i nesebična djela? Moramo biti strpljivi, nježni i izuzetno ozbiljni, čineći sve što je u našoj moći da zadobijemo duše za Krista. ...

Pozivam vas da okrenete svoje misli od svjetovnih stvari i usmjerite ih na one od vječne vrijednosti. Krist vam je postavio vječni život na dohvat, a obećao je i da će vam pomoći u svakom trenutku potrebe. ... Nikada se ne trebamo opustiti zadovoljni sadašnjim postignućima. Ako cijelim svojim umom i srcem budemo radili na postizanju Božjeg ideala, ako se za pomoć budemo obraćali Kristu, moćnom pomoćniku, On će nam pružiti baš onu pomoć koja nam je potrebna. On će nam podariti silu koja će nam omogućiti da budemo pobjednici u borbi protiv zla. (*Manuscript 11, 1885.*)

23. studenoga 2019.

Pokraj drveta života

“Pjevali su novu pjesmu: ‘Kadar si da uzmeš knjigu i da otvoriš njezine pečate, jer si bio zaklan i svojom krvi iskupio Bogu ljude od svakog plemena, jezika, puka i naroda.’” (Otkrivenje 5,9)

Očekujemo li da napokon stignemo na Nebo i pridružimo se nebeskom zboru? Kada je karakter u pitanju, iz groba ćemo izići baš onakvi kakvi odlazimo u njega. ... Sada je vrijeme za pranje i glačanje. ...

Ivan je vidio Božje prijestolje i oko prijestolja mnoštvo ljudi, pa je zato upitao: “Tko su ovi?” Došao je odgovor: “Ovo su oni što dolaze iz velike nevolje; oni su prali svoje haljine i obijelili ih u krvi Janjetovoj.” (Otkrivenje 7,14) Krist ih vodi na izvore žive vode, tu je drvo života, a tu je i dragocjeni Spasitelj. Ovdje nam je prikazan život koji se mjeri Božjim životom. Tamo nema boli, tuge, bolesti ni smrti. Svi žive u miru, skladu i ljubavi. ...

Sada je vrijeme da primimo milost, snagu i moć koje će se udružiti s našim ljudskim naporima da možemo oblikovati karakter za vječni život. Kada to ostvarimo, ustanovit ćemo da nam služe Božji anđeli i postat ćemo baštinici Božji i subaštinici Kristovi. A kada zatrubi o posljednjoj trubi, mrtvi će biti pozvani iz svojih tamnica i biti preobraženi u trenutku, odjednom, a na glave pobjednika bit će stavljene krune besmrtnosti. Otvorit će se vrata raja za narod koji je održao istinu i on će ući. ...

“Nakon toga će kralj reći onima s desne strane: ‘Dodite, blagoslovljeni Oca mog, i primite u posjed kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta!’” (Matej 25,34) Želimo li ovaj blagoslov? Ja ga želim, a vjerujem i ti. Neka ti Bog pomogne da se izboriš u bitci života i dan za danom pobjeđuješ, tako da na kraju budeš u broju onih koji će svoju krunu položiti kraj Isusovih nogu i dodirnuvši zlatnu harfu, ispuniti cijelo Nebo najsladom glazbom. Želim da ljubiš moga Isusa. ... Ne odbacuj Spasitelja jer je On platio beskonačnu cijenu za tebe. (*Manuscript 84, 1886.*)

30. studenoga 2019.

Adam ponovno u svojem domu

“Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će u Kristu svi oživjeti. Svaki u svom redu: prvenac Krist, potom, u vrijeme njegova dolaska, Kristovi pripadnici.”(1. Korinćanima 15,22.23)

Usred posrtanja zemlje, bljeskova munja i tutnjave gromova, glas Božjeg Sina poziva svete koji spavaju. ... Uzduž i poprijeko cijele Zemlje mrtvi će čuti ovaj glas i oni koji ga čuju oživjet će. Čitava će zemlja odzvanjati koracima iznimno velike vojske iz svakog naroda i plemena, jezika i puka. ...

Svi izlaze iz svojih grobova rastom kakvi su bili kad su ušli u grob. Adam, koji stoji usred uskrsnulog mnoštva, visok i veličanstvena izgleda, po rastu je tek nešto niži od Božjega Sina. On predstavlja znakovitu suprotnost ljudima kasnijih naraštaja; već se po tome vidi koliko je ljudski rod degenerirao. Ali svi ustaju u svježini i snazi vječne mladosti. ...

Svi su nedostaci i deformiteti ostali u grobu. Budući da imaju pristup drvetu života u dugo izgubljenom Edenu, otkupljeni će izrasti do pune visine ljudskog roda u njegovoj prvotnoj ljepoti. ...

Dok su spašeni pozdravljeni dobrodošlicom u Božjem gradu, zrakom se prolama radostan usklik obožavanja. To je susret dvojice Adama. Božji Sin stoji raširenih ruku da primi oca našeg roda — biće koje je On stvorio, koje je sagriješilo protiv svog Stvoritelja i zbog čijeg grijeha Spasitelj nosi znakove raspeća. Kad Adam opazi tragove okrutnih klinova, on ne pada na grudi svoga Gospodina, već se u poniznosti baca pred Njegove noge s uzvikom: “Dostojno je, dostojno je Janje koje je zaklano!” Spasitelj ga nježno podiže i poziva da još jednom pogleda edenski dom iz kojega je toliko dugo bio prognan. ...

Ovaj ponovni susret promatraju anđeli koji su plakali kad je Adam pao i radovali se kad je Isus nakon svoga uskrsnuća uzašao na Nebo i time otvorio grob svima koji će uvjerovati u Njegovo ime. Sad vide djelo otkupljenja dovršeno i svoje glasove ujedinjuju u pjesmi hvale. (*Velika borba*, str. 507—510)

7. prosinca 2019.

Sigurni u korablji

“Onda Jahve reče Noi: ‘Udi ti i sva tvoja obitelj u korablju, jer sam uvidio da si ti jedini preda mnoom pravedan u ovom vremenu.’” (Postanak 7,1)

Noa je vjerno slijedio upute što ih je primio od Boga. Svaki dio korablje je bio izgrađen onako kako je Gospod naredio i ona je bila napunjena hranom za ljude i životinje. Onda je Božji sluga ljudima uputio svoj posljednji, svečani poziv. Sa žarkom čežnjom koju riječi ne mogu izraziti on ih je preklinjao da potraže zaklon dok ga mogu naći. I oni su ponovno odbacili njegove riječi i podigli svoj glas ruganja i podsmijeha. Onda je među rugačima iznenada zavladao tišina. Sve vrste životinja, najljuće kao i one najpitomije, dolazile su s planina i iz šuma i tiho prilazile lađi. Začula se buka poput dolazećeg vjetra i ptice su doletjele iz svih pravaca, prekrivši nebo, i one su u savršenu redosljedu prišle lađi. Životinje su poslušale Božju zapovijed, a ljudi su ostali neposlušni. (*Patrijarsi i proroci*, str. 71)

Kada su vidjeli da životinje dolaze iz šume na vrata korablje i Noa ih prima, oni su se tako dugo opirali, tako dugo odbijali poruku koju im je Bog slao da ... im je savjest potpuno otupjela. (*Letter 108*, 1896.)

Milost je prestala moliti grešni ljudski rod. Poljske su životinje i ptice ušle u zaklon. Noa i njegova obitelj su bili unutar korablje i: “Onda Jahve zatvori za njim vrata.” ... Masivna vrata, koja oni unutra nisu mogli zatvoriti, polako su zatvorile nevidljive ruke. Noa je bio zatvoren, a oni koji su odbacili Božju milost ostali su vani. Na vratima je bio Božji pečat, Bog ih je zatvorio i samo ih je On mogao otvoriti. Isto će se tako zatvoriti vrata milosti kad Krist, prije svog dolaska na nebeskim oblacima, okonča svoje posredovanje za ljude. Tada božanska milost više neće zadržavati bezbožnike, a Sotona će imati potpuni nadzor nad onima koji su odbacili milost. Oni će nastojati da unište Božji narod, ali kao što je Noa bio zatvoren u korablji, tako će pravednike štiti božanska sila. (*Patrijarsi i proroci*, str. 72)

14. prosinca 2019.

Dom koji Bog može blagosloviti

“Njega sam izlučio zato da pouči svoju djecu i svoju buduću obitelj kako će hoditi putem Jahvinim, radeći što je dobro i pravedno, tako da Jahve mogne ostvariti što je Abrahamu obećao.” (Postanak 18,19)

U Božjim očima čovjek je upravo ono što izražava u svojoj obitelji. Život Abrahama, Božjeg prijatelja, bio je obilježen strogim poštovanjem riječi Gospodnje. On je njegovao vjeru u domu. Božji strah prožimao je cijelo njegovo kućanstvo. On je bio svećenik u domu. Promatrao je svoju obitelj kao sveto povjerenje koje mu je ukazano. Njegovo kućanstvo brojilo je više od tisuću duša, i on ih je sve, i roditelje i djecu, upućivao na božanskog Vladara. Nije patio od roditeljskog ugnjetavanja na jednoj strani, ili dječje neposlušnosti na drugoj. Udruženim utjecajem ljubavi i pravde, vladao je svojim kućanstvom u Božjem strahu i Gospodin je posvjedočio o njegovoj vjernosti. (*Letter 144, 1902.*)

On će “poučiti svoju djecu i svoju buduću obitelj”. Neće biti grešnog zanemarivanja obuzdavanja zlih sklonosti djece, ni slabe, nemudre, popustljive naklonosti prema ljubimcima, ni popuštanja prema poznatim dužnostima na osnovi izgovora pogrešno shvaćene naklonosti. Abraham ne samo što će dati pravu pouku, već će održavati autoritet pravednim i nepristranim zakonima.

Kako malo njih u naše dane slijedi ovaj primjer. Kod mnogih roditelja prisutan je slijepi i sebični sentimentalizam, koji se izražava u dopuštanju djeci da se povode za svojim neuobičajenim prosuđivanjem i nepokorenim strastima, da budu pod vlašću vlastite volje. To je najgora okrutnost prema mladima i velika nepravda prema svijetu. Roditeljska popustljivost izaziva nered u obitelji i u društvu. To potvrđuje i želja mladih da prate svoje sklonosti, umjesto da se pokore božanskim zahtjevima. (*Manuscript 22, 1904.*)

21. prosinca 2019.

Zajamčena snaga

“Jer si se hrabro borio i s Bogom i s ljudima, i nadvladao si.” (Postanak 32,29)

Da se Jakov nije ranije pokajao za svoje grijehе kad je prijevarom dobio prvorodstvo, Bog ne bi čuo njegovu molitvu i milostivo sačuvao njegov život. Ako u vrijeme nevolje u Božjem narodu bude nepriznatih grijehа dok ih bude mučio strah i briga, oni će biti svladani, očaj će uništiti njihovu vjeru i oni neće imati vjeru da mole Boga za izbavljenje. Premda će imati dubok osjećaj nedostojnosti, oni neće imati skrivenih grijehа koje treba otkriti. Kristova krv pomirenja obrisat će njihove grijehе i oni ih se neće moći sjetiti. ...

Sotona će pobijediti sve koji nastoje prikriti ili se izgovoriti za svoje grijehе i dopustiti da ostanu u nebeskim knjigama, nepriznati i neoprosteni. Što se više smatraju pobožnim, a njihov je položaj veći, veće je njihovo prokletstvo u Božjim očima, a pobjeda velikog neprijatelja sigurnija.

Ipak, Jakovljeva povijest pruža sigurnost da Bog neće odbaciti one koji su navedeni na grijeh, a koji su mu se vratili i istinski se pokajali. Jakov je osobnim predanjem i iskrenom vjerom dobio ono što nije dobio svojom snagom u borbi. Bog je svog slugu poučio da mu samo božanska milost i sila mogu dati blagoslov za kojim je težio. Tako će biti i s onima koji će živjeti u posljednjim danima. Kad ih okruže opasnosti i očaj okruži dušu, oni moraju isključivo ovisiti o zaslugama Otkupitelja. ... Tko ovo čini, nikada neće propasti. ...

Jakov je pobijedio jer je bio ustrajan i odlučan. ... Mi sada moramo naučiti pouku o ustrajnoj molitvi, nepopustljivoj vjeri. Najveće pobjede Kristove Crkve ili pojedinačnih kršćana nisu one koje se postižu obdarenošću ili znanjem, bogatstvom ili uslugama ljudi, već su to pobjede ostvarene u razgovoru s Bogom, kad se gorljiva, usrdna vjera drži moćne ruke. (*Patrijarsi i proroci*, str. 161,162)

28. prosinca 2019.

Gledajući nevidljivo

“Vjerom ostavi Egipat, ne bojeći se kraljeve srdžbe. Ostade, naime, postojan kao da promatra Nevidljivoga.” (Hebrejima 11,27)

Mojsije je imao dubok osjećaj osobne Božje prisutnosti. Ne samo što je vjekove unaprijed gledao Krista koji će se prikazati u tijelu, nego je na poseban način vidio kako Krist prati sinove Izraelove na svim njihovim putovanjima. Bog je bio za njega stvaran, uvijek prisutan u njegovim mislima. Kada je bio pogrešno shvaćen, kada je bio pozvan da se suoči s opasnostima i podnese uvrede radi Krista, trpio je bez uzvraćanja. Mojsije je vjerovao da mu je Bog potreban i da će mu pomoći u potrebi. Bog mu je bio stalna pomoć. ...

Mojsije je iskusio da će Božje obećanje biti nagrada za one koji Ga marljivo traže. On je cijenio obećanu nagradu. Ovo je još jedna točka o vjeri koju bismo željeli proučavati: Bog će nagraditi čovjeka vjere i poslušnosti. Ako se ova vjera unese u život, ona će osposobiti svakoga tko se boji i ljubi Boga da izdrži kušnje. Mojsije je bio pun povjerenja u Boga zato što je imao odgovarajuću vjeru. Trebala mu je pomoć i on se molio za nju, uhvatio ju je vjerom i utkao u svoj život vjerovanje da se Bog brine o njemu. Vjerovao je da Bog posebno vlada njegovim životom. Vidio je i priznao Boga u svakoj pojedinosti svojega života i osjećao da je pod okom Svevidećega koji važe pobude, koji kuša srce. Gledao je u Boga i uzdao se u Njega da će mu dati snagu i neiskvarenoga ga provesti kroz svaki oblik kušnje. Znao je da mu je dodijeljen poseban posao i želio je biti što je moguće uspješniji. Ali je znao da to ne može postići bez božanske pomoći jer je imao posla s pokvarenim narodom. Božja prisutnost bila je dovoljna da ga provede kroz najteže situacije u kojima se čovjek može naći.

Mojsije nije samo razmišljao o Bogu, on Ga je vidio. Bog je bio stalno pred njim, nikad nije izgubio iz vida Njegovo lice. Vidio je Isusa kao svojega Spasitelja i vjerovao je da će mu biti uračunate Spasiteljeve zasluge. (*Sujedočanstva za Crkvu*, sv. 5, 569,570)

“Ljudi ne dolaze u zajednicu s Nebom tražeći neko sveto brdo ili hram. Vjera se ne smije ograničiti na vanjske oblike i obrede. Vjera koja dolazi od Boga jedina je vjera koja vodi k Bogu. Da bismo Mu pravilno služili, moramo biti rođeni od božanskog Duha. To će očistiti srce i obnoviti um, omogućavajući nam da bolje upoznamo i više volimo Boga. To će nam dati dragovoljnu poslušnost svim Njegovim zahtjevima. To je pravo bogoslužje. To je plod djelovanja Svetoga Duha. Svaku iskrenu molitvu Duh oblikuje i Bog prima takvu molitvu. Kad god duša čezne za Bogom, pokazuje se djelovanje Duha i Bog će se otkriti takvoj duši. Bog traži takve poštovatelje. On čeka da ih primi i da ih učini svojim sinovima i kćerima.”

(Ellen G. White, *Isusov život*, 139)

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com